

TRPIMIR ŠIROKI U MISIJI

Joškov rekord sigurno pada, to je sada samo pitanje vremena

AMERIČKI STUDENT U LOVU NA LEGENDU Član Atletskog kluba Zagreb sa Sveučilišta Angelo State u Teksasu, prije nekoliko je dana postavio drugi desetobojski rezultat svih vremena u Hrvatskoj, odmah iza Joška Vlašića čiji rekord traje već 37 godina

VEDRAN BOŽIČEVIĆ

Sezona na otvorenom još nije po pravu ni počela, a već ima lijepih vijesti za hrvatsku atletiku. Autor jedne takve je Trpimir Široki, 22-godišnji član Atletskog kluba Zagreb, koji je na nedavnom natjecanju u San Angelu u Teksasu pobijedio u desetoboju s novim osobnim rekordom, ujedno i drugim rezultatom svih vremena u Hrvatskoj - 7515 bodova.

Hrvatski rekord još od davne 1984. drži Joško Vlašić (7659), otac i trener naše visaške kraljice Blanke. Dugo smo, predugo čekali da mu se netko približi, a slučaj je htio da sada imamo dvojicu lovaca na njegov rekord. Lani je, podsjetimo, 20-godišnji Krčanin Fran Bonifačić sa 7330 bodova srušio hrvatski mladesenijski rekord koji je držao upravo Široki. Tada je Fran došao na drugo mjesto svih vremena u Hrvatskoj, sada se na njega vratio Trpimir, ali obojici je cilj samo jedan - svrgnuti Joška s trona.

- Na žalost, desetboj je takav da imate samo 2-3 prilike godišnje, a ja dosad nisam imao sreće s tim prilikama. Kad bi bar jedan sjeo, veliki bi mi teret pao s leđa. Ali, isto tako se i Fran sprema, ima jedan desetboj krajem travnja na kojem će i on imati priliku srušiti taj rekord. U jako je velikom uzle-

Kao i svakom atletičaru, najveći cilj su mi Olimpijske igre. Na žalost, ove godine to nije ostvarivo. Prvi korak bi mi bio plasman na EP za koje se trenutno traži 7850 bodova

tu i ima dobru šansu. Mislim da je samo pitanje vremena kad će jedan od nas dvojice srušiti Joška. I tko će to napraviti prije. Ali da će se to dogoditi, mislim da to više nije upitno - javio nam se Široki iz Amerike gdje studira na Sveučilištu Angelo State.

Daleko od savršenog

Da je u dobroj formi, najavio je još u siječnju kada je u Lubbocku za šest bodova popravio osobni i hrvatski dvoranski rekord u sedmoboju (5602).

- Poslije toga sam se osjećao nekako umorno, imao sam i jednu ozljedu, pa sam propustio još jednu priliku da popravim taj dvoranski rekord. Zato sam se fokusirao na to desetobojsko natjecanje u San Angelu, dobro sam se osjećao prije nastupa, vidio sam priliku da srušim državni rekord. Moj osobni je bio 7319 od prije dvije godine, ali osjećam dugo da sam na razini Vlašićevog rekorda i jedini mi je motiv bio da dođem do toga.

Na to će ipak morati još malo pričekati. Korak je, kaže, izgubio na skoku u vis jer je nakon preskočenih 2,01 odlučio propustiti sljedeću visinu (2,04) i odmah ići na 2,07 kako bi sačuvali snagu. To se, međutim, nije pokazalo dobrim receptom.

Široki je na nedavnom natjecanju u San Angelu pobijedio u desetoboju s novim osobnim rekordom i drugim rezultatom svih vremena za jednog Hrvata - 7515 bodova

Originalni plan je bio vratiti se u Hrvatsku, ali Trpimir ta odluku još uvijek nije donio

USPOREDBA

JOŠKO VLAŠIĆ		TRPIMIR ŠIROKI
11.47	100M	11.13
6.94	Dalj	7.56
13.85	Kugla	12.97
2.03	Vis	2.01
50.79	400m	52.38
14.96	110pr	14.50
46.18	Disk	39.44
4.20	Motka	4.70
58.94	Koplje	51.47
4:31.88	1500m	5:01.07
7659	UKUPNO (bodova)	7515

- Nisam uspio preskočiti tih 2,07, tu sam izgubio 60-70 bodova i to mi je bio prvi udarac, znao sam da je to pogreška koja će me možda koštati rekorda. Drugi dan mi je koplje bilo zadnja šansa ako dobro bacim, ali bio sam prosječan s 51 m. Znao sam da na 1500 m moram ići 4:35, a to nikad nisam istrčao. Ali, ipak sam zadovoljan s tih 7515 bodova, nikad bolji desetboj nisam odradio.

Osim lova na Vlašićev rekord, ovakav rezultat sasvim sigurno otvara apetit i kad su u pitanju plasmani na najveća natjecanja.

- Kao i svakom atletičaru, najveći cilj su mi Olimpijske igre. Na žalost, ove godine to nije ostvarivo. Prvi korak bi mi definitivno bio plasman na Europsko prvenstvo za koje se trenutno traži 7850

bodova. Kad bih se tome približio ove godine, to bi bilo odlično. Isto tako, želim i na Svjetsko prvenstvo, ali korak po korak, zasad sam napravio jedan mali, a dalje ćemo vidjeti. Nastupio sam 2015. na mladejuniorskom SP-u u Kolumbiji, to je zasad najveće natjecanje na kojem sam bio, ali naravno da nitko normalan na tome ne želi stati.

SCikom od osme godine

Kad je u Hrvatskoj, Trpimir radi sa Sinišom Cikom, trenerom koji ga vodi još otkako se kao osmogodišnjak počeo baviti atletikom.

- Od početka smo se dobro slagali, doveo me do SP-a U-18, do juniorskog EP-a, do mladesenijskog EP-a i nije bilo razloga da razmišljam o promjeni. Naravno, ovdje u Americi moram trenirati po njihovom programu, ali svaki dan se čujem sa Sinišom, ispravi mi neke manje pogreške, dogovaramo planove za ljetnu sezonu i slično. Što se tiče plana za ovu sezonu, prije povratka u Hrvatsku imam još jedan desetboj ovdje, NCAA Division 2 prvenstvo u Michigenu krajem svibnja, a nakon toga se

Što se tiče rezultata, moram iskreno priznati da sam ipak očekivao više. Ali, poboljšao sam fizičke sposobnosti, sve se popravila

Ostanak u Americi? Još uvijek sam na 50-50

Trpimir u San Angelu živi u apartmanu s prijateljima, kaže da si je uspio dobro organizirati život, tako da ne pate ni treninzi, ni fakultet. Razmišlja li možda i o ostanuku u Americi nakon završetka studija?

- To je pitanje na koje još ne mogu dati odgovor, razmišljam o tome svaki dan i još i uvijek sam na 50-50. Originalni plan je bio da se vratim, a sad, koliko ću dugo ostati, to ne znam. Zasad još nisam ništa ovdje stvorio što bi me zadržalo, ali ako se to dogodi, ako krenem možda s nekim malim poslom ili mi to bude važno zbog atletike, onda ću možda ostati i duže. Ali, zapravo bih se htio vratiti zbog obitelji.

vraćam doma. Nadam se da ću tijekom ljeta uspjeti odraditi još jedan desetboj.

Široki na Angelo Stateu studira marketing, kaže da se dobro snasao i na sportskom i na obrazovnom planu.

- Sve je prema očekivanjima. Prva godina mi je bila najdraža jer mi je to bila velika promjena i veliko iskustvo, a bio sam najmlađi pa su se svi brinuli za mene. Što se tiče atletskih rezultata, moram iskreno priznati da sam ipak očekivao više. Ali, poboljšao sam fizičke sposobnosti, sve se polako popravila na treninzima i samo je pitanje vremena kad će se to preslikati i na natjecanja.

Popravila se brzina

Objasnio nam je i поблиže u čemu je napredovao, odnosno koje su mu discipline unutar desetoboja najjače, a koje najslabije.

- Kad sam došao u Ameriku, popravila mi se brzina, ali to se prenijelo samo na 100 m i 110 m prepre. Na 400 i 1500 m se pokazalo da se treninzi ovdšnjeg trenera očito ne

preklapaju s onime što ja trebam. Te discipline još moram popraviti. Bacanja se popravljaju jako sporo, ali se popravljaju, a skokovi su mi uvijek bili dobri i mogu reći da su i ostali takvi. Sve u svemu, napredak jest vidljiv, ali idem polako, korak po korak.

Na putu prema svjetskom vrhu

Najbolji oblik borbe s predrasudama će biti i jest kroz sportski uspjeh. I u tom smjeru je bitna priča o ovoj generaciji, hrvatskoj reprezentaciji od 17 godina pred kojom je juniorsko EP u Šibeniku. Upravo ove djevojke su na kadetskom EP, uzrast do 15 godina u ruskom Kirišiju zauzele 6. mjesto u Europi! Ispred Mađarske. Dva tjedna ranije su na turniru u Mađarskoj čak i pobijedile Mađarice, što je prva u povijesti ženskog vaterpola pobjeda Hrvatske nad Mađarskom.

- Mene uopće ne bi iznenadilo ako za koju ne baš godinu, ali koji ciklus, upravo ove cure ne podare neku priču nalik onoj naše ženske rukometne reprezentacije. Osnovna snaga ove reprezentacije je što su počele rano, od mladih kadeta. One su u sustavu već 3-4 godine, pomno ih se prati. Ove naše djevojke su ravnopravne s Mađaricama, a znamo da su one sam svjetski vrh. Za usporedbu, naša sadašnja seniorska reprezentacija su manje-više cure koje došle naknadno u vaterpolu, sa 16-17 godina. Dakle, ove naše mlade cure su prva generacija koja je krenula od početka i neće tu biti velike razlike s ostalim ekipama. Jasno, treba uvijek i malo sreće, nužna je sprema, puno rada, ali potencijal je strašno velik dok su same cure predane vaterpolu, sportu, radu. Idemo dobrim putem. Nećemo sad reći gdje će to završiti, ali idemo naprijed - ističe Aljoša Kunac.

ono jako zgodno. One kada nešto ne znaju, pitaju! Onda im je odmah lakše. Kod njih baš vidim želju za napretkom. Nadalje, one gotovo pa da ne odustaju i idu puno više i češće iznad razine boli, što je potpuno suprotno od predrasuda.

Iz svega se da za naslutiti da je Aljoša Kunac u radu sa ženama otkrio novu dimenziju sportsko-pedagoškog rada.

- Ja sam se ugodno iznenadio. Čak se ni ne nerviram toliko koliko je to kad radim s muškima. Mislim, ja znam po sebi da se neke stvari mogu napraviti i dečkima to kažem 100 tisuća puta i oni ne naprave! Onda se ja iznerviram. A ovdje nema toga. Ne mogu me naljutiti, a i zbog toga jer znam i vidim da daju sve od sebe.

Ima li tu ipak i malo podsvesne "kočnice" u glavi da se ne smijete ili ne možete baš izvikati na neku juniorku na isti način kako bi na

nekog juniora?

- Je, nije prikladno. U redu, drukčiji je pristup svakako. S tim da ja imam još i doma dvije kćeri pa imam iskustva, ali... Čini mi se da me ove cure u reprezentaciji više slušaju, nego moje doma, ha-ha.

I vlastita žena mi se čudi

Koliko se ovaj sport, kada su djevojke, žene u pitanju, bori s predrasudama? Postoje razmišljanja o tobože muškim i ženskim sportovima, pa onda gdje će koji roditelj dati kćer na vaterpolu... Može u odbojku, gimnastici, ali vaterpolu...

- Ima, i to jako. Pa evo, ja imam dvije kćeri i moja mi vlastita žena govori: "ma, di ćeš ti sad njih na vaterpolu ili ti sam u ženski vaterpolu". A mislim, ja sam tako govorio do prije koju godinu, razumijem takva razmišljanja. Valja se boriti protiv takvih predrasuda, ali ide i to polako - zaključuje Aljoša Kunac.

RAZIGRAVANJE ZA POREDAK U PH

Korčulani potvrdili 9. mjesto

KPK 17
GALEB MR 10

(4:1, 3:4, 3:2, 7:3)

KORČULA - Plivalište Gajko Arneri. Bez gledatelja. Suci: Kuzmanić i Prancić. Opunomoćenik: Mladinić (svi iz Splita).
KPK: Skokandić, Tedeschi 2, Čale, Ban 2, F. Fabris, Šegedin, Bučonić 3 (1), Mozara, Denoble 3, Matutinović 1, T. Fabris 5 (1+0), V. Fabris, Bakarić, Čumbelić. **TRENER:** Zoran Mustur.
GALEB MR: M. Podrug, Rašić, Bučan, Kuzmanić 2, Čondić Kadmenović 1, Vukić 1, Vodopivec, Zubac, Vukojević, Sarić 1, N. Popović 1, B. Popović 4, Topić, Ravlić. **TRENER:** Milovan Čović.
PETEREC: KPK 2-3, Galeb MR - **OSOBNOPOGREŠKE:** KPK 12, Galeb MR 8. **TREĆA OSOBNA POGREŠKA:** Čondić Kadmenović (21), V. Fabris (32). **REALIZACIJA IGRACA VIŠE:** KPK 3-5 (60%),

Galeb MR 6-12 (50%).

U prvom ili susretu 1. kola poretka od 9. do 11. mjesta sve je odmah razjašnjeno. Uvjerljivom pobjedom Korčulana, sastav KPK je stekao neuhvatljivu bodovnu prednost, te će završiti ovu sezonu PH na 9. mjestu. Odmah iza njih je makarski Galeb MR i na začelju jasno Zadar 1952 koji dosad nije osvojio niti jedan bod. Do kraja poretka pd 9. do 11. mjesta KPK i Galeb MR će odigrati još po samo jednu utakmicu, Zadrani dvije, a matematički je sve jasno. **Poredak na dnu:** 9. KPK 13, 10. Galeb MR 7, 11. Zadar 1952. (dba)